

Poročilo projekta Sanjam, modul multimedije (MME) v sodelovanju z umetnico Maja Hodošček v galeriji ŠKUC

Trajanje projekta: 17.12.2015 – 14.1.2016

Kraj izvedbe: Galerija ŠKUC, Ljubljana, SVŠGL in Čopova ulica Ljubljana

Dijakinje in dijak 4.A, 4.B in 4.C razreda, ki obiskujejo modul multimedije so se v decembru udeležile delavnice za srednješolce v galeriji ŠKUC, ki jo je vodila vizualna umetnica Maja Hodošček. Delavnica je bila izvedena v okviru njene samostojne razstave v isti galeriji z naslovom Potrebujemo naslov. Maja Hodošček je dijakinjam najprej razkazala svojo razstavo na kateri je bilo razstavljenih nekaj video del. Vsa razstavljenega dela je Maja Hodošček naredila skupaj z dijaki Celjske gimnazije. Dijake te gimnazija je spodbujala k samostojnemu ustvarjalnemu delu potem pa njihove izdelke posnela in iz njih naredila umetniške videe. Dijakinjam SVŠGL je projekte generacijsko sorodnih avtorjev iz Celjske gimnazije podrobno predstavila za tem pa jih je spodbudila k samostojnemu delu. Dijakinjam SVŠGL je predstavila pesem Brezglasnež, ki so jo napisali dijaki Celjske gimnazije, naše dijakinje pa je spodbudila k preoblikovanju te pesmi in sicer tako, da bo ta pesem vključevala sanje. Dijakinje so v prvem dnevu delavnice v ŠKUCu, ki je potekala 3 šolske ure, v treh skupinah napisale tri priredbe pesmi Brezglasnež. Te pesmi objavljamo spodaj.

Dijakinje in dijak so pozneje pri uri multimedije razmislile o uprizoritvi oz. javni predstavitvi teh treh pesmi. V ustvarjalnem, aktivnem in samoiniciativnem vzdušju so se odločile/i za snemanje recitala vseh treh pesmi. Improvizirano so v treh skupinah recitirale pesmi šepetaje ter kombinirano šepetaje in z glasom. Nekaj teh posnetkov smo potem uporabili pri trailerju performansa v javnem prostoru, ki smo ga poimenovali Sanjam.

Pozneje, 14.1.2016, so dijakinje in dijak izvedle/i še performans v javnem prostoru na Čopovi ulici v Ljubljani. Zjutraj se je skupina zbrala v galeriji ŠKUC, dogovorili so se o vseh podrobnostih performansa, organizirali izvedbo in si razdelili posamezne naloge. Dijakinje in dijak so se v domišljenem časovnem zaporedju postavljale na sredino Čopove ulice in počasi ustvarjale zaprt krog. Na hrbte so si spotoma lepile spodaj objavljene pesmi in v miru čakale na reakcije mimoidočih. Nekateri pešci so akcijo opazovali, drugi so se ji sramežljivo izogibali, nekaj pa se jih je tudi opogumilo in prebralo pesmi. Performans je trajal približno deset minut in sta ga v celoti posneli umetnica Maja Hodošček in profesorica MME Ana Čigon. Skrajšano verzijo performansa z dodanim

šepetajočim recitalom objavljamo na spletni strani šole.

Tako vizualna umetnica, kot tudi mentorica predmeta MME in organizator dogodka v ŠKUCu Boris Beja smo bili nad delom dijakinj in dijaka zelo navdušeni. Vsi so pokazali veliko kreativnosti, veliko volje za delo in nenazadnje tudi pogum za javno izvedbo performansa.

<https://www.youtube.com/watch?v=ZERA7hzKJJ4&feature=youtu.be>

BREZGLASNEŽ

Postopati po svetu in govorit, a sliši me nihče.

Jaz, brezglasnež, želim.

Želim povedati, moj glas pa se v množici izgubi.

Enako kot vsak drug, čeprav mi prikimavajo
slušatelji, kaj je to sanjati.

Živeti v preteklosti, zapirati vrata prihodnosti, kdo
briše priložnosti?

Nekega dne ta brezglasnež glas bo imel, imel sanje
živel.

Misli bodo pridobile zavest, srce pa vnovič upanje.
Ko podrli bomo zidove ljudi, napoti do prihodnosti.
Nič več preslišan, nič več zatrt, nič več brezglasnež.

SANJAM!!!

Postopam po svetu in govorim.

Nihče me ne sliši.

Jaz, sanjač.

Venomer veliko povedal bi,
tokrat se moj glas izgubi.

Poslušatelji žrtvujejo naše ideje.
Ideje, za nadaljevanje preteklosti.

Misli bodo pridobile zavest.

Zakaj?

Sanjač glas.

Srce upanje.

Podrli bomo zid žigov in podpisov.

Dosegli bomo cilj.

Nihče ne bo preslišan.

Pospravljen.

Nič več sanjač.

SANJE = MOČ

Postopam po svetu sanj, a sliši me nihče.

jaz sanjač.

Veliko povedal bi, moj glas pa se v sanjah izgubi,
enako kot vsak drug, čeprav mi prikimavajo realne ž'vali.

Ti, ti, ti, ki žrtvujejo naše sanje za nazadovanje.

Čemu?

Nekega dne ta brezglasnež glas bo imel.

sanje bodo pridobile zavest,

srce pa vnovič upanje,

ko prodrli bomo skozi zid dimenzije in družbe

na poti do prihodnosti.

Nič več preslišan in pospravljen proč,

NE čajnas,

NE jačsan,

nič več sanjač!